

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“, v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XV.

V Celovcu, 10. rožnika 1896.

Štev. 16.

Za kmetovalce!

Naš državni zbor pečal se je v zadnjem času z nekaterimi predlogami, ki so važne posebno za kmetovalce. Sklenil je med drugim davčno reformo, s katero se je državni zbor brezuspešno pečal dolga leta, potrdil postavbe o pregledovanju zemljiško-davčnega katastra, o odpisu zemljiškega davka vsled uim (toče itd.) in nektare druge. Po teh predlogah dobijo kmetovalci nekoliko olajšav; — od bogate mize, pri kateri sedijo državniki, ministri itd., padlo je nekaj drobtin vsaj enkrat tudi za kmetški stan. Teško je šlo tudi to! Zakaj tisti gospodje, ki so zelo radodarni, ko gre za podporo kaki propadajoči banki ali velikemu židovskemu društvu, stiskajo vsak goldinarček in zapirajo žepa, ko treba pomagati ubogim kmetovalcem.

Pa vendar pozdravljamo tudi te drobtine, ki pridejo na dobro našemu propadajočemu kmetškemu stanu! Zrno do zrna pogača, pravi naš pregovor in mi upamo, da bode tudi v tem slučaju iz malega zrastle veliko, s tem, da se poklicani možje vedno bolj potegujejo za velike kmetške potrebe in koristi.

Najznamenitejši je bil razgovor o pregledovanju zemljiško-davčnega (gruntnega) katastra. Šlo je zlasti za to, ali naj se zniža zemljiški (gruntni) davek, kateri iznaša v naši državi 37½ milijonov goldinarjev, za pol drugi (1½), ali poltretji (2½) milijonov goldinarjev. Vlada in večina odseka je bila za to, naj se davek zniža samo za 1½ milijona, manjšina odseka je bila pa za 2½ milijonov goldinarjev. Predlog manjšine (2½ milijonov) je bil konečno v državnem zboru tudi z ogromno večino sprejet. Branil se ga je z ostrim govorom le finančni minister Bilinski, ki je besedič tako, kakor bi moral Avstrija kar razpasti, če se kmetovalcem dovoli na leto 1 milijon goldinarjev več. Poslanci so bili nad govorom ministra kar osupnjeni in res čudno je, kako se more minister toliko braniti majhne olajšave, ktera naj se dovoli kmetškemu stanu, in vsled ktere država gotovo ne propade!

Zavračali so ministra razni poslanci, posebno dobro so se potegnili za kmetovalce slovenski poslanci Povše, Robič in Pfeifer. — Povše je v daljšem, izvrstnem govoru dokazoval, kako krivično se je naložil sedanji zemljiški davek. Naložili so

ga takrat, ko je imelo žito visoko ceno; sedaj je cena žitu in drugim poljskim pridelkom hudo padla, visoki davki pa so ostali. Sploh peša kmetški stan; viri njegovega nekdanjega blagostanja izginjajo vedno bolj, vedno več pa se od njega zahteva. Zató pa tako strašno naraščajo zemljiški dolgovi in ljudje se morajo seliti v Ameriko! Kmetje torej željno čakajo na vsako olajšavo. Govornik tudi še posebej kaže na krivico, ki se je zgodila pri zadnjem uravnanju davčnega katastra mnogim kmetovalcem s tem, da so se parcele za paše vpisale kot gozd in zahteva, naj se stare krivice sedaj temeljito poravnajo.

G. Robič je obžaloval, da se zemljiški kaster tudi sedaj ne bo uredil bolj temeljito, marveč se bodo pustile mnoge stare težave, ktere zadenejo le kmeta. Ko se je pred 15 leti uravnovala davčna knjiga, potrosili so za to 30 milijonov goldinarjev in uspeh je bil le ta, da so bili ljudje še bolj nezadovoljni, kakor prej. Dalje govornik navaja še pritožbe s Štajerskega.

G. Pfeifer se je potegnil posebno za vinogradne kraje in kazal na mnoge težave in nadloge, ktere težijo kmetški stan. Prav dobro je rabil sledečo primero, spominjajoč na besede, ki jih je dejal žid svojemu sinu: „Če položiš 1000 gld. v zemljo, torej v kmetijstvo, bodeš užival slan krop kot juho in zraven še malo krompirja s kislim zeljem. Če pa založiš 1000 gold. v blago in ž njimi kupčuješ, bodeš jedel vsak dan juho, meso in prikuho“. — Prav res je tako! Kdo pa je temu kriv? Tisti, ki so imeli kmetški stan vedno le za molzno kravo, ki pa, dasi so imeli moč in priložnost, ničesar niso storili, da bi ga ohranili in okrepeali.

Iz rečenega spoznate, dragi bralci, kako vrlo se potegujejo slovenski poslanci za prosep kmetškega stanú. Zapomnite si to za bodoče volitve!

Predloga o pregledovanju davčnega katastra z določbo, naj se zniža davčna svota 2½ milijona, se je sprejela. Ravno tako ona, kako naj se odpišejo davki, kedar poljske pridelke uniči toča, nalivi, spodjedajo miši itd. — S tem se je ukrenilo vendar zopet enkrat kaj za kmetški stan. Malo je še, a sčasoma pridemo do večjih uspehov, če se združimo vsi v delu: za kmetovalce! —an.

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za velikovško šolo.) Povodom smrti č. g. kaplana Piki-na so darovali njegovi sošolci V. L., H. S. in O. T. po 2 kroni; Tomaž Pokeršnik 2 kroni. Skupaj 8 kron. — Prizrčna hvala. Živel nasledniki!

Iz Celovca. (Kako bomo praznovali dan sv. Cirila in Metoda?) Zopet se nam bliža lepi in za nas prepomenljivi praznik sv. Cirila in Metoda, ki pride letos na nedeljo. — Treba že sedaj pomisliti, kako bomo ta dan vredno obhajali. Zadnja leta se je pri nas na Koroškem udomačila lepa navada, da naši rojaki na predvečer slovanskega rodú zažigajo kresove. Ostanimo tej šegi zvesti tudi letos in po vseh gorah, po vsakem hribu, koder prebivajo Slovenci, naj se žarijo kresovi v zrak in dokaz, da po naših krajih še prebiva verni slovenski rod, da ga tuja sila še ni zatrla. Na praznik sam zbirajmo se prav številno pri slavnostnih službah božjih, ki naj se priredijo povsod, ter obračajmo se v iskrenih molitvah do slovanskih apostolov, proséči, da Bog na nujno priprošnje pošlje srečnejše čase Slovanom! — Naše Ciril-Metodove podružnice naj pa priredijo tisti dan slavnostne shode, po katerih naj se ljudstvu razloži pomen dné in visoki namen naše šolske družbe! — Tako bodemo praznovali dan sv. Cirila in Metoda brez šuma in hrupa, brez izzivanja čisto mirno pa dostojno v jasen dokaz, da tudi koroški Slovence — še živi!

Iz Št. Jakoba v Rožu. (Požar.) Naše sosede pogorske fare v Dragožičah je zadela 20. vel. travna huda nesreča. Pogoreli so tam trije posestniki: Korant, Kocijan in Kramarčič, ki so bili k sreči vsi zavarovani. Začelo je goreti v skednju pri Korancu ob pol devetih dopoldne. Kako je ogenj navstal, ne ve se za gotovo; govori se pa, da so otroci igrali z nekim vžigalnim predmetom, neko slepo patrono, in so ogenj tako zastrosili. Rešili so samo živino in obleko, kar so jo na sebi imeli; hišno in gospodarsko orodje, postelje in posteljno obleko, kuhinsko posodo, slamo, seno in nekaj žita jim je pa požar pokončal. Ljudje ne vedó kam glave položiti. Posebno žalostni so bili binškošni prazniki, ker je dež v enomer vlijal in je zelo mrzlo vreme navstalo. Gasitev sama je prav malo izdala, ker je vode manjkalo. K sreči je pri nas lepa navada, da priteče pogorelcem na pomoč

Podlistek.

Mišnica.

Ko berač Frančišek Kotač pride pred trg Draganice, ga ne malo preseneti tablica takoj na prvem poslopju. Bilo je tam črno na belem zapisano, kajpak po nemški: „Tukaj se prepoveduje beračiti!“

Kotač niti ni zapazil pet pravopisnih napak v kratkem napisu, pa dobro je vedel, kaj pomeni taka tablica. Potoval je že dolgo let po svetu in poznal je vse skrivnosti raznovrstnih ključavnic, s katerimi se beračem brani „prost vhod“; znal tudi prav izvrstno izpreminjati vbogaine, ki se mu je navadno dajalo v podobi kruha in krompirja, v denar in ta zopet v nekaj, s čemur se po njegovem mnenju najboljšje ogreva želodec.

In tako izšolani ter izkušeni berač je obstal pred tablico, koja mu je kakor plot zabranjevala vhod v lepi „nemški“, boljše: nemčurski trg na slovenskih tleh. Jezil se je, ko se je spomnil, kaj ga čaka, ako trg obišče in tam poprosi po hišah. Tu bode gotovo „luknja“, policaj in še druge hujše reči.

Vtakne torej palico v zemljo in preišljuje. Že je izvršil veliko lepih reči, s katerimi se je kratkočasil na dolgočasnem potu in lahko zaslužil denar. Znabiti, da „namaže“ tudi ta-le trg, kateri tako drzno prepoveduje beračenje. Denarja mu je manjkalo, in zjejen je bil kakor goba. Kaj toraj? Kmalu mu šine v glavo misel, ktereje se je že

naprej smejal. Poišče v žepu zadnje krajcarje in gré naravnost k bližnjemu štacunarju.

Ne dolgo potem je korakal brez strahu od hiše do hiše. Truma psov ga je spremljala. Ni beračil; policaju se je oglašil kot prodajalec praška za miši, ščurke, stenice in druge take „beštije“. V roki je držal papirnati zavitek z nekim belim praškom in zajemal ga z leseno žličico.

„In to je res mišnica?“ vprašal je varuh varnosti.

„Če hočete poskusiti, dam vam zastoj“, ponujal je Kotač; a policaja ni mikalo poskusiti. Obrnivši se, korakal je na drugo stran trga.

„Gospodinja, ali ne potrebujete praška za ščurke?“ vpraša Kotač, vtaknivši glavo med duri in takoj gledajoč pod peč. „Je dober tudi za bolhe, stenice, miši —.“

„Nič takega nimamo v hiši,“ odreže se gospodinja.

„Pri vas se sicer povsod vidi snažnost, ali taka nesnaga včasih pride v hišo, ko se niti ne nadejaš. Tam-le v gostilni je tudi snažno in vendar so kupili praška za dvajsetico. Ko so tudi pri sosedu kupili, ni se vam treba sramovati zavolj „nesnage“ in boljše je kupiti od tujca, kakor doma v štacuni.“

„Dajte mi tedaj praška za deset krajcarjev“, reče konečno gospodinja.

„Takoj v luknje?“ vpraša Kotač z lokavim smeškom na licu.

Gospodinja pogleda jezno Kotača, ki jej dá nekaj praška na papir, hvaležno vzame denar ter gré k sosedu. Tudi tu nič niso hoteli slišati, da bi imeli kakšno nesnago v hiši, ali ko se Kotač sklicuje na sosedno hišo, kupijo mišnice kar za

trideset krajcarjev — za vsak slučaj. Drugeje so se mišnice bali in so zeleti, da bi Kotač nasipal prašek takoj v sumljive luknje.

„Pa pazite, da ga ne liže mačka ali pa otroci!“ svaril je Kotač, „zboleli bi in mogli bi umreti. Zjutraj se pokaže uspeh praška in potem mišnico pometite vun. Ali glejte na kure, da ga kaj ne dobijo.“

In tako je Kotač govoril v vsaki hiši, kjer so kupili mišnico za nadležno ponočno žival, ktera ne pušča ljudij pri miru. Da bi več prodal je Kotač povsod pravil, kje je že hodil in koliko so kupili po posameznih hišah.

„Glej, mi smo mislili, da samo mi imamo stenice!“ tolašili so se po njegovem odhodu sosedeje. „Torej pri Žokarju so tudi kupili? In za kakšno gospódo se delajo!“

„In Smolarjevi so tako prevzetni in vendar »jih« tudi imajo. Zakaj pa bi kupovali mišnico, ako bi »jih« ne imeli!“

Kotaču pa se je nekako mudilo. Bil je že na drugem kraju trga. Praška je bilo zmirom manj in manj, v žepu pa mu je zvenketal denar.

„Babica, kupite mišnico za bolhe. Bode leto, pridejo pasji dnevi“, ponujal je Kotač, kazaje na zavitek. „Vaši mladi so tudi kupili!“

„Dokler sem jaz gospodarila, nismo imeli nobene nesnage v hiši, zdaj pa je drugače, olajšala si je babica srce!“

„Torej ne bode te kupili? Mudí se mi“, silil je Kotač.

„Jaz sicer ne potrebujem“, reče babica „ali dajte mi je vendar za štiri krajcarje za našo mlado gospodinjó!“

bližnja in daljna sosesčina: jedni pripeljejo žita, dil, lesa za zidanje; drugi krme za živino, obleke, posteljnino itd. ter pomagajo z vožnjo in roko nesrečnikom pri zidanju. S tem in z zavarovalnino jim je vendar za silo pomagano.

(Zborovanje.) Binkoštni ponedeljek je bil v št. Jakobu v gostilni „na pošti“ letni shod podružnice družbe sv. Cirila in Metoda za Rožak in okolico. Udeležilo se ga je čez dvesto ljudi. Zborovanje je začel podružni načelnik g. Jože Paul p. d. Rutar, veleposestnik v Dolinčicah, Rožeške fare, s kratkim, pa jednatim nagovorom. Za njim je nastopil gosp. Dragotin Hribar iz Celja kot govornik in je z živimi besedami in ginljivimi primeri slikal ljubezen do matere in materne jezika. Pravil je, da je oliko in izobrazovanje ljudstva edino mogoča na podlagi materne besede pri vseh narodih, torej tudi pri koroških Slovencih. S tem se bomo ubranili, da ne bodo se tujci med nami širili kot krčmarji in kramarji, bogatili in našim sinovom pote do blagostanja zapirali. V zahvalo zato še našo materno besedo zaničujejo in nas silijo, ž njimi nemški govoriti, če hočemo tam kaj piti ali kupovati. Zlasti koroški Slovenci so koroško deželo osnovali, njih vojvodi so na vojvodskem stolu pri Gospej sveti slovenski zaprisegali itd. Samo nekaj nemški znati ne zadostuje, da s tem naprej pridemo kakor se pravi, ampak mi si moramo priučiti koristnih vednostij, da si zamoremo v sedanjem času naprej pomagati, kar pa je edino mogoče otrokom s pomočjo take besede, katero od matere znajo. Če bi poznanje nemškega jezika nam res toliko koristilo, kakor se trdi, bi moralo obstojati nemško ljudstvo, ki to znanje nemškega jezika od matere ima, iz samih zmožnih ljudi. Pa poglejte, tam je ravno toliko, morebiti še več siromakov, kakor pri nas, čeravno vsi znajo nemški. Naučimo se toraj popolnoma najprej matere besede, potem potrebnih znanostij in končno tudi za silo nemškega, laškega itd., kakor okolnosti zahtevajo. Pri tem zborovanju so nam prav mične, slovenske pesmi lepo in ubrano prepevali Bilčovski pevci, ktere so zelo dobro izučili častivredni gospod provizor Jos. Vintar v Bilčovski. Pristaviti moram, da so se pevci s svojim udeleževanjem pri zborovanju hudo zamerili bilčovskemu učitelju, ki jih v posebnem pismu odgovarja in zmerja: da so „klerikale Schleppträger (farški kimovci)“. Morebiti se tudi tako ravnanje ljudskega učitelja vjema z namenom ljudske šole, da vzgaja otroke versko in čednostno. Lep duh veje v nemških ljudskih šolah po Slovenskem, kajti tako imenovane utrakvistične šole po Slovenskem se ne morejo drugače imenovati. Ker omenjam ravno ljudskih šol, moram dodati še sledečo čudno dogodbico. Četiri možaki na Recevsi, ki meji z rožeško faro, so prosili za izsolanje svojih otrok iz šentjakebske šole in za vsprejem v nemško šolo v Rožeku. Jeden je to storil iz nasprotja proti svojemu zamožnemu bratu in odličnemu narodnjaku, drugi je bil podšuntan od neke zlahte v Vrbi, tretji se je pridružil dvojici, četrti pa nima za šolo godnih otrok. So pač hvale vredni slovenski korenjaki! Bilo bi zares vredno, da se njih slavna imena v „Miru“ razglasijo! Toraj zopet jeden ropot na našo dobro slovensko šolo. Mimgredé dostavim, da ravno rožeški šolarji domu gredé, ako koga srečajo, vsi na komando zakričijo: „ku-

ten tok“ in pri tem vsakovrstne burke uganjajo ter eden drugega v stran potiskujejo. Treba več spodobnosti, sploh pa bi bil že zadnji čas, da bi se take nedostojnosti popolnoma odstranile. Konečno še poročam, da bi vročo kri naših Nemškutarjev malo potolažil, da je pred nekim časom po okolnostih moral prestopiti eden šolar iz šentjakebske slovenske šole v Rožeško in je tam postal prvi v svojem razredu v vseh predmetih. To vendar priča, da je fant prestopil z naše šole tudi v nemščini dobro podkovan. Morebiti sreča vendar enkrat že naše nasprotnike v tej zadevi prava pamet. Bog daj!

Iz Švabeka. Imeli smo tu že pretečene dni občinske volitve, katerih se volilci žal še vedno prepričilo udeležujejo. Voljeni bili so možje različnih barv, odločila je večinoma srečka, ki pa nam ni bila mila. Po volitvi obžalujejo mnogi, da se jim volitev ni ugodno izvršila, a krivi so sami, ker se volitve ne udeležijo. Polovica samo je odločno narodnih odbornikov, a župan postal je zopet obče spoštovani jekleni narodnjak in predsednik Suške posojilnice g. Radoslav Mihev. Čestitamo! — Poroča se nam, da bode gosp. dr. Kramar v nedeljo 14. rožnika ob 3. uri popoldne v gostilni pri Ponkarju v Potočah govoril slovenski o gospodarstvu. Vabimo na obilno udeležbo.

Iz Trušenj. (Odgovor raznim klepetuljam.) Kakor ose na sladek sad, zasadili so se tukajšnji naši nasprotniki na zadnji prelepi shod naše Ciril-Methodove podružnice na Želinjah, da ga od vseh strani objedajo. Že davno pred shodom se je razkorčil nek človek nad njim in nad vrlim gostilničarjem, ki nam je prepustil prostore, v celovških „Fr. St.“ Razne surovosti, ktere je zavlekel v oni dopis, so od nekaj prav po ceni, posebno pri celovških liberalnih listih. Tam se sklicuje tudi na besede mil. g. knezoškofa v deželnem zboru, ktere so liberalci, kakor znano, hudo zavili. Da bi g. dopisnik in njegovi pomagači le tuditako pridno vlekli na ušesa besede mil. g. knezoškofa v njihovih pastirskih listih in se iz njih učili bolj spoštovati in izpolnovati cerkvene in božje zapovedi, od katerih je jedna: „Ne obrekuj,“ na katero ti gospodje posebno tedaj, ko pošiljajo dopise v liberalne liste, kaj radi pozabijo. — Po shodu, kateri se je vršil vseskozi sijajno, zatekli so se k beljaški klepetulji, da si pri njej olajšajo svoje srce! Da jih je bôdlo v oči nepričakovano veliko število udeležencev pri shodu, jim ne moremo zameriti; saj na njihovih šulferajskih in drugih shodih kaj takega ne doživijo in spoznati so morali, da je bil ves njih trud in jeza zastonj. Onemu dopisu le na kratko odgovorimo (takim neslanostim odgovarjati obširno bi bilo škoda papirja in črnila). Mi in vsi, ki so se shoda udeležili, smo ga zaradi poučljivih in koristnih govorov, milega petja in mične igre nad vse veseli in ž njim zadovoljni. Da je v as po shodu bolela glava, da ga vi ne morete prebaviti in zato breate na vse strani in zoper nas hujskate, (hvala Bogu, kakor vidimo brez uspeha), kaj to nam mar? — Posebno napadajo ti ljudje, menda iz gole krščanske ljubezni (?) in iz gole krščanske „pravičnosti“, vrlega gostilničarja Aichwalder-a p. d. Kramar-ja. Slovenci! to je za vas najboljšje priporočilo, da se ga oklenete in obiskujete njegovo

gostilno! Na prihodnjem zboru pa se zberemo pri g. Kramarju še v večjem številu!

Iz Spod. Dravograda. (Nesreča. — Sadje. — Nevihta.) Nek slepec iz naše občinske siromašnice si je zlomil nogo; pripeljali so ga v bolnišnico v Wolfsberg in spremljala ga je tja ženska Skalarca, ki je imela skrb za siromake. Domu gredé sta zašla z voznikom na Grebinj in tam se je zgodila nesreča. Zutraaj so ljudje našli preobrnjen voz; kočijaž je bil močno poškodovan, Skalarca pa mrtva. Pokopali so jo v Grebinju. — Sadje je letos pri nas tako cvetelo, da se niti stari ljudje na kaj ednakega ne spominjajo. Zadnje deževanje je morda malo škodovalo, ali vendar upamo, da bo nam Bog dal dobro sadno leto. — Snega sicer nismo imeli, kakor zgornji Korošci, ali dež nas vendar vsak dan nadleguje. Dne 28. velikega travna smo imeli tudi že nevihto, kakor po leti. Bliskalo je in grmelo, — tudi malo toče je padlo, dež pa je šel prav kakor bi „iz škafov“ vlival. Iz njiv, ki so na hribih je dež izpral zemljo, mali potoki so narastli ter poplavalili s to zemljo travnike, med tem ko je na ravnih njivah stala voda, kakor v jezeru. Na mnogih krajih se je zemlja tudi vsedla. Hudega vremena varuj nas, Gospod!

Iz Želinj. (Podružničen shod.) Obletni shod podružnice sv. Cirila in Metoda za Velikovec in okolico binkoštni ponedeljek pri Kramarju nas je vnovič potrdil v boju za našo slovensko in katoliško stvar. Da nas ni tako malo enih mislij in enega duha, videli smo na tem shodu; prostori so bili pretesni, toliko se nas je zbralo. Pa nam tudi ni bilo žal, da smo prišli, ker marsikaj poučljivega smo izvedeli in koristnega posebno za naše čase. Č. g. Podgorc so nam priporočali, naj se združujemo v kmečke zadrage, ker si bomo združeni že še mogli pomagati na noge, česar posamezniku skoraj že ni več mogoče. Zadrage naj nam priskrbijo boljšega semena na njive, našim krajem primernih drevesc na bregove in sadne vrte, v hleve pa živine lepšega plemena, kot je na mnogih krajih do sedaj. Imamo sicer v Celovcu kmetijsko društvo, a ta se za kmeta le malo briga, za slovenskega in katoliškega kmeta že kar čisto nič. — Nadalje so nam č. g. govornik priporočali, naj bolj pazimo na gnoj, naj ne pustimo gnojnice stakati se po potih, ampak naj jo porabimo za travnike in njive; dobiček bode velik. Poglejte, so rekli č. g. Podgorc, kako lepo žito ima tukaj vaš sosed, grajščak, ko vé ceniti veliko vrednost gnoja. To je pa tudi res. Gospod pl. Ratzesberg skrbno pazijo na dober gnoj; skoz celo leto morajo posli gnojišče polivati z gnojnico — in tako vlažen gnoj izdá. Priporočali so nam tudi skrb za sadje. Veliko zaleže sadje že za dom — koliko si ž njega lahko kupiš, ako ga imaš. — Gosp. Ražun so nas navduševali za slovensko šolo, v kateri bi pa tudi nemščine ne smelo manjkati. Da bi vendar že enkrat prišel čas, ko se bojo naši možje s tako srčnostjo potegnili za slovensko šolo, da bi jo dobili. Dokler nimamo slovenske šole, smo še vedno v nevarnosti, da nas nemškutarija pohrusta. — Č. g. župnik iz št. Ruperta so nam priporočili družbo sv. Cirila in Metoda ter nas spodbujali, naj ostanemo trdi v boju, četudi se nasprotniki na nas srdijo. — Med govori so nas vedrile lepe slovenske pesmi trušenjskega slovenskega pevskega zbora. Prisrčna

Kotač je obiskal še jedno hišo na kraju trga in potem jo je mislil hitro popihati. Gospodinja je tudi kupila praška ali otroci so se zbrali takoj okrog nje, da jim pokaže mišnico. Odganjala jih je in Kotač je resno ponavljal, kak trup je to.

Maškinja mu je izplačala denar in ko je bil Kotač že na cesti, letela je za njim povprašat, ali je ta prašek tudi za miši.

„Za vse, ljuba gospodinja, za vse“, reče Kotač hité po cesti naprej. Bil bi najrajši popil v gostilni kak glažek, ali hitel je, da bi imel Dragance kmalu za seboj. Zagledavši tudi na drugem kraju trga tablico z napisom, da je beračenje prepovedano, zasmejtal se je in zažvenketal z denarjem v žepu.

„Ker ste prepovedali beračenje, pomagal sem si drugače. Človek vendar mora živeti.“

In že je bil v gozdu, kjer se je v hosti zgubil kakor bi bil padel v vodo.

Med tem je v Draganicah navstal velik polom in sicer ravno pri Mašekovi hiši, kjer je Kotač prodal zadnjo mišnico.

„On je to snedel, Francek se je zastrupil, polizal je prašek za ščurke in stenice. Ljudje pomagajte!“

Tako so vpili vsi na enkrat, stari in mladi ter vsak, ki je zvedel za to nesrečo.

Francek se je drl na vse preteze, usmiljeni Samarijani so v njega silili lug in slano vodo, vsi ljudje iz celega trga so pritekli in od ust k ustom je šla govorica, da je Mašekov Francek snedel to, kar je bilo namenjeno ščurkom, mišim in drugim škodljivcem človeštva.

„To ga bo raztrgalo neporedneža!“ ugibali so nekteri in drugi so svetovali razno pomoč zoper

zastrupljenje. Bili so namreč prepričani, da je to bil najhujši trup.

Ves trg je bil poln vpitja in svetovanja. Zmerjali so Kotača, da ga je sem sam peklenščak prinesel, da tu itak nobenega praška ni prodal, ker nihče takšnega strupa ne potrebuje.

V tem pride tudi štacunar iz gorenjega kraja trga, da bi zvedel, kaj se godi. Precej so mu pripovedovali, kaj se je pripetilo, da je hodil po trgu razcepán mož, ki je prodajal prašek za stenice in miši. Maškinja si ga je tudi nekaj kupila, ali Francek ga je snedel.

„In ta mož je imel plavi jopič —?“

„Dà; že precej umazan in raztrgan. —“

„In rjave lase?“ vpraša dalje štacunar.

„Dà; brado je imel tudi rjavo. —“

No štacunar se je začel muzati. Francek se je še drl, ker so mu hoteli v usta naliti terpentinovca.

„In ta prašek je bil bel, v rdečem papirnatem zavitku?“

„Z napisom neke tvrdke (firme), kjer se strupi delajo.“

Štacunar se je zdaj začel smejati na vsa usta.

„Ta prašek je od mene“, pojasnjeval je vso stvar, in ni čisto nič strupen. Botra, ne dajajte Franceku terpentinovca. Nič mu ni.“

Vsi so štacunarja debelo gledali. „Ta potep si je od mene kupil“, nadaljeval je štacunar, „trohico moke in meni se je to takoj čudno zdelo, kaj bode ž njo počel. Torej jo je ta goljuf prodajal za mišnico?“

Francekovo mučenje je prenehalo in vsi so leteli iz trga, da bi Kotača vjeli. Ali po Kotaču ni bilo ne duha ne sluha.

Sosedinje so tajile, da so kupile kak prašek, ker bojda nobene nesnage v hiši nimajo, ali Maškinja je povedala, kjer je bil Kotač na zadnje, tam so izdali prejšnjega in tako je prišlo vse na dan. Nihče več ni mogel tajiti, in o snažnosti v hišah, s katero so se prej radi pohvalili, je začel marsikdo dvomiti.

Kotač je tudi v drugih krajih na tak način goljufal ljudi, dokler ga niso vjeli. Bil je kaznovan, četudi se je izgovarjal, da je ud društva zoper trpinčenje živalij in da je tako hotel živali rešiti strupa in smrti. Njegovim izgovorom sevda niso verjeli. —S—

Zadovoljnost nad vse. V kuhinji grada Versailleskega je bil za časa kralja Ludovika XIV. deček, čigar delo je bilo sukati pečenko na ražnju. Enkrat je šel skozi kuhinjo sam kralj in videl je dečka pri delu. Kralju je ugajal prijazni obraz dečkov in njegov vesel pogovor; mislil si je torej: Ta fant je znabiti sposoben tudi za kaj boljšega; povprašam ga, ali je tega vreden. — Kralj tedaj vpraša: „Odkod si, in kakšno je tvoje delo?“ — „Sem iz mesta Berry“, odgovori fant, ne da bi vedel, da govori s kraljem — „imenujem se Štefan in pomagam v kuhinji.“ — „Koliko pa pri svojem delu zaslužiš?“ — „Zaslužim toliko, kakor kralj.“ — „Hm, koliko pa kralj zasluži?“ — „Toliko, kolikor potrebuje in toliko jaz tudi zaslužim. Več si ne želim.“ — Ljubi čitatelj! Ta revni deček je bil tako zadovoljen s svojim stanom, in za koliko bogatejši so nekteri ljudje in vendar niso nikoli zadovoljni. —č—

hvala marljivim pevcem. Za konec smo pa dobili igro „Berite Mir“. Kako lepo so jo igrali! Igra je bila za nas čisto kaj novega, posebnega. Vrlji igralci so jo pa tudi predstavljali s posebno vnemo in zato s posebnim uspehom. Posebej moramo pohvaliti zaradi dobrega igranja „župana“ (g. Štangl) in „Manico“. Slava in hvala igralcem; upamo, da nas bodo še večkrat tako prijetno razveselili. Drugo leto gotovo, ako pa mogoče še prej, je naša želja in prošnja — naj se snidemo zopet!

Od Hude luknje. (Veselica.) Na binkoštni ponedeljek v jami se je obnesla dobro. Došlo je tudi nekaj vrljih Korošcev iz Prevalj. Živeli! — Ob tej priliki naznanjam, da se romantična jama vsak čas na izrečeno željo kakega društva ali rodoljubov razsvetli brez ozira na število obiskovalcev, ako se plača 10 gld. in podpisanimu naznani 3 dni prej.

Janez Vivod v Doliču, pošta Mislinje (Misling).

Iz Istre. (Volitev v deželni zbor.) Velike krivice se godé Slovencem na Štajerskem, še huje je za slovenske Korošce, a mislim, najhuje delajo sedaj Slovencem in Hrvatom v Istri. Prav peklerske so zvijače in laži, ki jih italijanska „kultura“ in druhal počenja, posebno ob času mnogih volitev ali gledé odobravanja naših volitev. Še vsem tódi je v živem spominu kruto nasilstvo in krivična svojeglavnost, s katero je laška večina deželnega zbora v Poreču lani zavrgla volitev 3 naših poslancev: gg. Jenko, Mandić in Kozulić. Postavno so bili lani vsi 3 izvoljeni, c. k. volilni komisar v Voloskem je sam zagovarjal pravičnost volitve, in celo italijanski verifikacijski odbor je bil za to. Tudi sodrug Kozuliću, to je Spinčić, je bil jednako s Kozulićem izvoljen. Torej povej, italijanska večina, kako moreš jednega potrditi, drugega zavreči? Večina italijanskih poslancev je volitev treh imenovanih zavrgla kot neveljavno! A ne boš italijanski Jaka! Minule dni so bile nove volitve v 2 okrajnih glavarstvih, v voloskem in lošinjskem. In s kakim uspehom? Naše letošnje volitve so še sijajnejše ko lanske vkljubo rovanju laške stranke! V Lovranu so načinci lani svoje volilne moze na Italijane zgubili, letos so pa naši zmagali. V Kastvu in Podgradu in še nekterih občinah so Slovani dobili več glasov ko lani, v nekterih krajih kakor v Dobrinju itd. so naši kar jednoglasno, ali skoro bi rekeli, jednoglasno volili. V Podgradu so volili dan in noč do 5. ure zjutraj, da bi našim vzeli pogum, toda z nami je Bog, zato smo zmagali. Pri glavni volitvi dné 30. vel. travna so bili vsi trije poslanci gg. Jenko, Mandić in Kozulić izvoljeni jednoglasno. To je sijajna zmaga, katero je pridobila slovensko-hrvatska vstrajnost in navdušenost za dobro stvar; to je tudi najprimernejši odgovor drzni lahonski druhal, ki nam hoče krasti naše pravice. Resnično, v Istri po malem lezemo naprej, a gremo le zmerom naprej. Torej: „Naprej zastava Slave!“ *) J. M.

Glasovi nasprotnikov.

Nemški „schulverein“ je imel o binkoštnih občni zbor v Brnu, kateri je pokazal 1. da šulferajn močno hira, 2. da je popolnoma pod židovskim (judovskim) vodstvom. Dohodkov je imelo društvo lani za 43.327 gld. manj, kakor prejšnje leto. Da društvo hira, je poglaviti vzrok ta, ker ga zapuščajo judje, kateri so doslej šulferajn izkoriščali za politične, nemško-liberalne namene. Nacionalcí (národovci) hočejo društvo dobiti v svoje roke. Doslej so še propadli, a gotovo ne bodo odjenjali. — Pri zboru so se razkoračili kajpak tudi nad slovenskimi duhovniki, češ, da le-ti najbolj zavirajo in nasprotujejo delovanju šulferajna. No, slovenski duhovniki so zavoljo tega napada ravno tako mirno spali, kakor prej, ali nemški gospódi bodi povedano, da bodemo šulferajnu vedno in odločno nasprotovali tudi zanaprej, in se ga branili z vso silo, dokler se bo vtikal med Slovence in v svoje šole ter s svojimi Judeževimi groši in darili lovil slovenske otroke! Od tega ne odjenjamo! — Rekli so na zboru, da šulferajn zaradi prepričanih dohodkov ne bo več mogel ustanavljati novih šol in da bodo morali opustiti nekatere dosedanje podpore. Kaj bo, če pridejo tako ob kruh, hočem reči ob Judeževe groše tudi naši koroški učitelji?! Na shodu celovške šulferajnske podružnice smo slišali, da so koroški učitelji, t. j. tisti, ki rogovilijo na Slovenskem za nemštvo in liberalizem, lani dobili 945 gld. kot „ehrengaben“ ali po našem: kot Judeževe groše. Lep denar, kterega se veseli 72 učiteljev; kaj bo, ko usahne zlati vir?! Ali bodejo potem tudi še s takim navdušenjem in „prepričanjem“ agitirali in delali zgago med našim ljudstvom? —o.

„Bauernbund“ se je spraval zadnjič med Nemce v Milstat, da tam prodaja svojo neslano

*) Svojim južnim bratom srčno čestitam na sijajni zmagi! Živeli! Slava tako vstrajnim in navdušenim borilcem, ki naj so sijajen izgled nam koroškim Slovencem. Le posnemajmo isterske slovanske junake! Uredn.

modrost. Černik, Kiršner in drugi so po stari, menda že prirojeni navadi udrihali po „klerikalcih“. Zavrtni je hotel njih laži in zavijanja navzoči gosp. baron Manndorff, pa liberalni „bauernbundarji“ so prevpili njegovo besedo, ker nočejo poslušati resnice, in ker se bojé, da bi ljudje, ki sedaj še letajo za „bauernbund“-om, slišali enkrat tudi drugi glas, in se potem spametovali. Tudi taka „pomoč“ bauernbundu ne pomaga za vselej! —o.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Delegacije so se zbrale v Budimpešti dné 30. m. m. Skupne potrebščine avstro-ogerske države za l. 1897. iznašajo 160,584.751 gld., t. j. 4,244.180 gld. več, kakor letos. Od tega se potrebuje samo za vojske 151,642.088 gld., t. j. 4,026.000 gld. več!! Cesar je pri pozdravu delegacij poudarjal, da živi naša država z vsemi drugimi v dobrem razmerju in da smemo upati, da se ohrani mir. In vendar vojaške potrebe rastejo tako strašno! — Dopolnilne volitve v Istri dné 30. vel. travna so končale z jednoglasno sijajno zmago slovensko-hrvatske stranke. Več povemo v dopisu. — O državnem zboru, kateri je bil zbran do 6. rožnika, spregovorimo danes obširneje na prvem mestu. Tu naj omenimo še, da je finančni minister predložil načrt postave, da naj se Kranjski dovoli pol drugi milijon gld. posojila po 3%. Dr. Lueger je med drugim zopet zelo oistro pa resnično govoril proti Ogram. — Za ogersko tisočletnico in razstavo se ljudje le malo zanimajo. Razstava je zelo slabo obiskana, in konec bode grozen fiasco in polom, ker so dohodki pičili, stroški pa ogromni. Baharija se bo sama ujedla.

Druge države. Tudi Angleži nimajo sreče v Afriki, kakor Italijani ne. Sudanci so jih hudo naklestili. Egipčanski vojaki so grozno bežali, ko so jih napali Sudanci. Večina egipčanskih vojakov je kar pometala puške in zbežala, ko je zagledala sovražnika. — Na Kreti so se vneli o binkoštnih krvavi boji med vojaki in krščanskimi prebivalci. Turki že ropajo po celem otoku in morijo kristijane trumoma. Rusija, Angleška in Grška so vsled tega odposlale več vojnih ladij na Kreto. Tudi turška vlada pošlje tja mnogo vojakov in nekaj vojnih ladij. — Laška vojska v Afriki je končana, za Lahe seveda zelo nečastno. Laški vojaki so se povrnili v domovino, le mala posadka je še ostala v Masavi. V desetih letih 1885 — 1894 je žrtvovala Italija 198 milijonov lir, da bi si pridobila Abesinijo. V tekočem letu so znašali stroški 127 milijonov lir, za prihodnje leto pa je določenih zopet 56 milijonov. Skupno se je porabilo za prazen nič celih 351 milijonov lir, povprečno po 29¼ milijonov lir na leto. In koliko človeških žrtev! — Kronanje ruskega carja se je zvršilo s sijajnostjo, ki se dá le težko popisati, ki pa priča o silni mogočnosti ruskih carjev. Z veseljem moramo poročati, da je bil papežev zastopnik, nuncij Agliardi, od carja posebno odlikovan. Žal, da je lepe slavnosti motila strašna nesreča. Dné 30. velikega travna bi se imele med ljudi razdeliti jedi in pijska. Pri tem pa je kar iz začetka nastala tako strašna gnječa, da je bilo k smrti zmečkanih menda nad 2000 ljudi, silno veliko pa hudo poškodovanih. Car je dal one, ki so se na tako žalosten način ponesrečili, pokopati na svoje stroške, za ranjene hoče radodarno skrbeti. — Kako lepo skrbijo sv. Oče za Italijane, kaže zopet ta-le slučaj: Poslali so k Meneliku posebnega poslanca, ki naj ga prosí, da izpusti laške vjetnike. Upati je, da sv. Oče dosežejo blagi namen! Tako papež z dobrotami v zvišeni krščanski ljubezni povračujejo, kar jim je žalega storila laška država!

Gospodarske stvari.

Kako se muhe in brenelji odženó od tovrne živine. Da se nadležni mrčes v vročih dnevih odžene od živine, rabijo nekteri kuhano vodo, v kateri se je kuhalo orehovo perje, pelin, vodeni dresel in lopatika ali aloa. S tem se namažejo konji in oprega. Ako pa tega ni pri rokah, rabi naj se rman, ki raste povsod ob potih. Ž njim naj se živina obdrgne. Kdor hoče rabiti v ta namen lopatiko, naj v dveh litrih vode skuha 20 gramov lopatike ter naj s tem namaže konje in opravo. Če bi to ne pomagalo, poskusi naj se s karbolnim oljem ali z zmesjo, ki ima 10 delov petroleja, 10 delov ribje masti, 10 delov lavorjevega in en del nageljnovnega olja. V Ameriki rabijo farmarji zmes iz dveh delov ribje masti in iz enega dela petroleja. „Dol. Nov.“

Novičar.

Na Koroškem. Zakonska načrta o novem volilnem redu za koroški deželni zbor in o dokladah na vino, ki se pripelje v Celovec, nista do-

bila najvišega potrjenja zavoljo formalnih napak. Čudno; v našem deželnem zboru sedi toliko dohtarjev in še pravilne postave ne znajo skrpiti!! In ti naj rešijo kmeta? Da se Bog usmili! — Novo požarno brambo so ustanovili v St. Lipšu. — Nemško katoliško-politično društvo je binkoštni terek zborovalo na Kokovem ob Trbižu. — Znani hótél „Sandwirt“ v Celovcu, kamor radi zahajajo tudi Slovenci, kupil je gosp. Jilg, sedaj restavratér pri „Kaiser v Oesterreich“ v Celovcu. Pričakujemo, da bode tudi novi g. posestnik, ki prevzame hótél z novim letom, Slovencem tako rad postregel, kakor dosedanji posestnik g. Simon. Potem zahajali bodemo tjá tudi zanaprej in svoje zbirališče priporočali znancem. — Neznani uzmoviči so izpraznili nabiralnike v farni cerkvi na rudi. — Celovski mestni zbor je odposlal dné 3. t. m. deputacijo na Dunaj, ki se je potegovala za železnico preko Karavank. Da le z uspehom! — Zasebni uradniki v Avstriji se po skupnih društvihi potegujejo za to, da se zboljšajo njihove razmere in se jim za stara leta zagotovi primerna pokojnina. Prizadevanju je želeli najboljšega uspeha! Na shod katoliško-delavškega društva pri Šteklju v Prevaljah dné 31. vel. travna so prišli tudi mil. gosp. knezoškof Jožef, vozéč se od Strojne v Črno. Spregovorili so delavcem nekoliko spodbudnih besed in jim podelili svoj blagoslov. Pričakujemo, da nam kak prijatelj še več sporoči o tem! — Spodnjedravorberška kmetijska podružnica ima v nedeljo dné 14. t. m. shod na Blatu pri Libeličah v gostilni gosp. Kramarja. Poučeval bode gosp. dr. E. Kramar iz Celovca o živinoreji.

Na Kranjskem. Presvitli cesar so z najvišjim odlokem z dné 26. vel. travna izvolitev gospoda Ivana Hribarja za župana deželnega stolnega mesta Ljubljane potrdili. — Krščanski slovenski delavci so v Ljubljani ustanovili svoje pevsko društvo „Zvon“. Pravila so že potrjena. Dobro! — Posojilnico so ustanovili v Sodražici. — Dné 24. vel. travna se je podrla v Kropi spodnja fužina. Škode je več tisoč. Da se je to primerilo v delavnik, bilo bi zasulo kacih 30 ljudi. Valjači za železo ostali so nepoškodovani. Fužina je bila že stara in lanski potres jo je bil pa še bolj razrukal. — Občni zbor „Slovenske Matice“ bode v sredo dné 24. rožnika ob 5. uri popoldne v mestni dvorani ljubljanski. — Družba salezijanskih sotrudnikov je imela binkoštni terek lep shod v Ljubljani. — Po Gorenjskem in tudi po nekterih krajih Koroške je pred binkošti globoko zapadel sneg. — Cesar so potrdili novi stavbeni red za ljubljansko mesto. — V Knežaku je umrl župnik Iv. Strnad. — Javen shod je imel dné 31. vel. travna deželni poslanec dr. J. Žitnik v Škocijanu. — Bralno društvo so ustanovili na Robu. — Dné 31. vel. travna so hoteli socijaldemokratje zborovati v Novem mestu. Ker je pa prišla večina katoliških delavcev, ki niso hoteli poslušati socijalističnih nauk, so morali shod zaključiti.

Na Štajerskem. Pri sv. Barbari pod Mariborom so ustanovili „bralno društvo“. — Na shodu štajerskih učiteljev v Gradci bilo je čez 1000 udeležencev navzočih. Učitelj Hórvatek je v svojem obširnem govoru pojasnoval resolucijo, v kateri so vse tirjatve učiteljstva kratko pa jedrnatno in odločno navedene. Ta resolucija sprejela se je jednoglasno. Govoril je tudi socijalni demokrat Ressel, in učitelji so mu ploskali!! — Pravico javnosti je naučno ministerstvo podelilo privatnemu ženskemu učiteljšču č. šolskih sester v Mariboru. Vsled tega se že letos tukaj vrši zrelostni izpit za četrtoletnice. Ta ministerski odlok pač najlepše priznava izvrstno delovanje č. šolskih sester mariborskih. Čestitamo! — Pred porotniki v Celju je zadnjič stal Anton Čagran, pomožni učitelj iz ljutomerskega okraja, zaradi grdega pohujšanja šolske mladine. Obsodili so ga na 6 let težke ječe.

Na Primorskem. Dné 25. vel. travna je umrl v Strasoldu pri Gradiški slavni feldeaimojster baron Kuhn v 79. letu svoje dóbe. Bil je lastnik kranjskega pešpolka št. 17. in eden najboljših avstrijskih generalov, ki se je zlasti odlikoval v letih 1848., 1849. in 1866. v vojski proti Lahom. Kot vojni minister si je veliko zaslug pridobil za presnovo vojaštva. — Nadvojvoda Leopold Salvator je v Gorici te dni nadzoroval artilerijo. — Ministerstvo je mestnemu zastopu goriškemu zaukazalo, da mora za slovensko ljudsko šolo priskrbeti primernih prostorov sredi mesta. Skrajni čas je že!

Po drugih deželah. Na Španjskem vlada velika suša. Kmetje se bojé, da letos ničesar ne pridelajo. Na Španjskem že žanjejo v vel. travnu in rožniku. Kruh se je po deželi že zelo podražil. Primanjkuje že vode. Vlada je izdala oklic na prebivalstvo, naj ne trosi po nepotrebnem vode pri pomivanju in pranju. — Kolera vedno huje razsaja po Aleksandriji in Kajiri. Kdor le more, beži v druge kraje. — 18 let po nedolžnem zaprt je bil v Zagrebu kmet Čelko. Leta 1878. so po krivem obsodili njega in kovača Grišnika, češ, da sta umorila postiljona P. Mavrina. Grišnik je umrl l. 1887

v ječi vsled žalosti, Čelkota pa so sedaj izpustili, ker so se našli pravi morilci. — V Tiflisu v južni Rusiji je te dni umrla vdova Arutjanova, stara 120 let. Starka je bila do zadnjega trenutka prilično krepka ter je šivala brez očal.

Raznoterosti.

Koliko je v Avstriji uradnikov? V naši državni polovici je 9022 uradnikov najnižjega činovnega (plačilnega) razreda, 8252 desetega, 8381 devetega, 3205 osmega, 1946 sedmega, 713 šestega, 203 petega, 37 četrtega, 20 tretjega, 10 drugega in 1 prvega činovnega razreda, skupaj 31.790 uradnikov.

Izvrstna naredba. Da bi odpravil popivanje med do- in popoldnevno službo božjo, je izdal predsednik neke francoske pokrajine naslednjo naredbo: „Vsi pivci“, ki so pred- in popoldne med službo božjo v krčmah, smejo oditi, brez da plačajo.“ Pomagalo je. Priporočamo gosp. županom v posnemo!

Nekaj o gledališčih. Nek francoski profesor objavil je statistiko gledališnih požarov za čas od l. 1751. do 1885. toraj za 135 let. On pravi, da je med tem časom zgorelo 730 gledališč (teatrov) in se je ponesrečilo 6573 ljudi. Največi požar bil je v Kapodistriji, kjer je 1000 ljudi zgorelo, v Filadelfiji 970, v Petrogradu 800, v Kantonu 1670, v Knebeku 200, na Dunaju 450 in v Parizu pri požaru komične opere 268 ljudi. Na leto 8 milijonov ljudi obiskuje gledališča.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Na binkoštno nedeljo so birmali mil. knežškof v celovski stolnici 636 otrok, v pondeljek pa 534, vkup 1170. — Na župnijo Št. Jur blizu Nemškega Št. Vida je prezentovan č. g. Jan. Konrady, mestni kaplan v Celovcu. — V pokoj je stopil č. g. A. Kristyniak, župnik v Zelčah. — Umrli je č. g. Fr. Oman, župnik v Knezovi, star 74 let. N. v m. p.!

Z ozirom na poziv v „Miru“ št. 15. so za nagrobni spomenik pokojnega gospoda profesorja Josipa Lendovskega darovali:

Preč. gg. kanonik Lambert Einspieler 5 gld., kanonik dr. Anton Müller 1 gld., c. in k. nadstabi zdravnik v pok. dr. Val. Janežič 2 gld., stolni kaplan Mat. Ražun 2 gld., mestni kaplan Anton Pelna 1 gld., prof. Ivan Scheinigg 1 gld., prof. Tomaž Schrey 1 gld., trgovec B. K. Rosbacher 1 gld., trgovec Fr. Sadnikar 3 gld., prof. dr. Jak. Sket 2 gld., ravnatelj Simon Janežič 2 gld.; Fr. Dular, okr. živnozdravnik v Bosniški Gradiški, 5 gld.; Mat. Prosekar, župan in posestnik v Kotmarivesi, 2 gld.; Jož. Peterman, župnik na Otoku, 2 gld.; Martin Štih, posestnik v Št. Janžu, 1 gld.; Marija Štih, posestnica hči v Št. Janžu, 50 kr.; Jos. Rozman, župnijski upravitelj v Šmarjeti pri Velikovcu, 3 gld.; J. R. Hočevar, mag. farmac. in posestnik v Cerkljah, 2 gld.; Matej Grm, ekspozit v Rajbeljnu, 5 gld.; Vekoslav Legat v Celovcu 5 gld.; prof. Ivan Hulter 1 gld., dr. M. Murko na Dunaju 1 gld. Skupaj 48 gld. 50 kr.

Loterijske srečke od 6. rožnika.

Linc 65 86 4 54 42
Trst 43 45 10 76 86

Tržne cene v Celovcu dné 3. rožnika.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	—	6	25
rž	4	45	5	56
ječmen	—	—	—	—
oves	2	60	3	25
hejda	3	50	4	37
turšica (sirk)	3	55	4	43
pšeno (kaša)	7	20	9	—
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	—	—	—
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 50 kr. do 3 gld. — kr. kisto 1 gld. 50 kr. do 2 gld. 30 kr., slama po 1 gld. 60 kr. do 2 gld. 10 kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 72 do 80 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po — do — gld.

„Sičara.“ Za jedno lečenje (Trinkkur) zadostuje 1 zaboj z 36 litri. Cena 33 kron franko. Stacija Slavonski Šamac. Naslov: Sičara-uprava, pošta Modrič (Bosna).

Mlinske kamne

iz slavnoznane tvarine, ki se dobiva v kamnomu pri Fischbachu nad Trbižem, tako kamne za pšenico, kakor tudi mlinske kamne iz trdega kremenjaka (Quarzfeuerstein) za trdo mlenje rži, turšice, ovs, hajde, za mlenje živinske piče, za drobljenje žita in za ječmenove stope, nadalje kamne za piljenje lesa, mečkanje farb, za mlino za glazure, mavec (gips) in cement izdeljuje in prodaja

Leopold Lagger

v Trbižu na Koroškem.

Podružnica pri g. J. Hofferju, stavbeniku mlinov v Celovcu.

Razpis.

Vsled zidanja šole v Selah, razpisuje podpisani krajni šolski svet

minuendo dražbo,

ktera se bode vršila dné 24. rožnika 1896. l., ob 11. uri dopoldne, v gostilni „pri Mažeju“. Tukaj so tudi na razpolago in v pregled načrti in proračun, kateri znaša 7293 gld. 95 kr. — Prevzame se vse delo skupno in mora podvzetnik pri oddaji položiti 10% kavicije.

Krajni šolski svet v Selah, dné 30. velikega travna 1896. l. Tomaž Ogris,
načelnik.

Novo sèzidano posestvo,

kakih 10 minut oddaljeno od Velikoveca, ki ima okolu 100 birnov posetve in je posebno pripravno za mlekarstvo obrt. je zaradi družbinskih razmer na prodaj ali pa se dá v najem. Poleg posestva se nahaja lep vrt za sadje in zelenjavo, vse arondirano in v dobrem stanu. Natančneje o tem se izve pri g. Fr. Tratniku, gostilničarju pri „Elefantu“ v Celovcu, kolodvorske ulice hiš. št. 25.

IVAN SCHINDLER
Izdelovalec železnih strojev in naprav
Izdelava in popravlja vsa vrste strojev in naprav
kateri so potrebni za kmetijsko gospodarstvo
Kataloge v slovenskem in v več od 250 podob razpošiljam brezplačno.
Popravila se opravljajo za najboljšo in najprimernejšo ceno.
Ostretvenje posameznih delov in strojev vsake vrste.
Naj se pravo na naris in območno vedno razpoložljivo
IVANA SCHINDLER
Izdelovalec strojev
Himbergu pri Dunaju.

Kmetiško posestvo je na prodaj
v tinjskej fari na Brankovcu nad Strasshofom. Pohoštvo je prostorno, trdno zidano in čisto novo, ima 18 birnov posetve, travnika, gozda in paše za domačo potrebo, silno lep in solnčni sadni vrt okoli hiše, z obilnim in zlahtnim sadjem. Proda se iz proste roke. Več pove posestnik „J a k o b“ na Brankovcu, občina Važenberk, pošta Tinje (Tainach) na Koroškem.

H košnji (seči) in žetvi priporočam

sloveče Bistriške kose

z zgoraj navedenim fabriškim znamenjem in
izvrstne srpe, kakor tudi prave Bergamaške kamne (osle)
najbolje vrste po najnižjih cenah.

Franc Sadnikar,

trgovec z železnino v Celovcu, Burggasse šte. 7.

(Vnanja naročila izvršujem po pošti in naj se blagovoli dolgost kos naznaniti.)

Kathreiner
KNEIPPPOVA SLADNA KAVA
je kot
primes k bobovi kavi
edno zdrava
kavina pijača.
Dobi se povsod, pol kile
za 25 kr.
Svarilo! Zaradi ničvrednih
ponarejenih izdelkov je
treba paziti na izvirne za-
voje z imenom
Kathreiner

Peter Žerovnik,

gostilnica „pri Sokolu“ v Kamniku, velike ulice št. 18, priporoča svojo gostilno p. n. občinstvu v mnogobrojni obisk. — Dobi se izborna dolejnjsko in gorisko vino, okusna hrana in tudi prenočišča, vse po najnižji ceni.

KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljšo, čudovito učinkujoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu, trganju po udih in skrnini. Steklenica velja 1 gld. 20 kr. **Stari konjak**, izvrstno zdravilo za želodčne bolezni in proti onemoglosti; steklenica 1 gld. 50 kr.

Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, pošljejo se mu franko.
Benedikt Hertl, vlastelin grajščine Golič pri Konjicah (Gonobiz) na Štajerskem.

Velika zaloga
kovanih železnih cevij za vodovode
po tovarniških cenah pri
Konradu Proschu v Celovcu,
tovarna za kmetijske stroje.

Na več let v najem,

ali pa tudi popolnoma prodá se kovačnica na vodo z malim posestvom (gruntom); pohoštvo je v dobrem stanu. Več pové Miha Kumer v Črni na Koroškem.

Važno

za čevljarje, sedlarje, jermenarje in šivilje: najboljšo in najcenejšo šivalne stroje vsake vrste, posamezne dele teh strojev in igle vsake vrste kakor tudi železne blagajnice, varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi po ceni popravlja v svoji delavnici. Tovarniške cene.

Matija Planko
v Celovcu, Burggasse št. 12.

Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolg trajnosti ponudi se v vsakej fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. Pismena vprašanja pod „9132“, Gradec, poste restante.

Poslužujte se in pijte
le samo

Tauber-jevo sladno kavo z imenom „Hanna“,

ki je gledé na prijetno dišavo in vrednost redilne snovi nedosegljiva.